

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/142/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010379
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010379.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného H. Y., pre čiastkový útok pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. februára 2023, o odvolaní obžalovaného H. Y. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/20/2022 zo dňa 14.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. Y. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom sp. zn. 4T/20/2022 zo dňa 14.09.2022, v trestnej veci obžalovaného H. Y. rozhodol tak, že podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/103/2019 zo dňa 05. 05. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/58/2021 zo dňa 27. 10. 2021 zrušil výrok o vine a treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a obžalovaného H. Y. uznal vinným,

v bode 1/ z čiastkového útoku pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), ods. 3 písm. b) Tr. zák., formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.,

v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 13.11.2018 v čase medzi 16.57 hod. a 16.59 hod. H. Y. spoločne najmenej s jedným doposiaľ nestotožneným páchatelom po vzájomnej dohode, vedení spoločným zámerom, maskovaní čiernymi kuklami, lúpežne prepadli predajňu Hodinárstvo - Zlatníctvo nachádzajúcu sa na G. ul. č. XX, L. L. a to tak, že zatiaľ čo H. Y. držiak v ruke presne nezistenú strelnú zbraň, pripomínajúcu samopal vzor XX „Y.“ strážil vstup do predajne zlatníctva, druhý z tejto dvojice vošiel do vnútra predajne, v ktorej sa v tom čase nachádzala predavačka C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. L. - R., L. XXXX/X a vlastníčka predajne A.. E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. L., H. O. XXXX/X, presne nešpecifikovanými slovami povedal, že ide o prepad, prešiel za predajný pult, odtiaľ postupoval k zadnej časti predajne k miestnosti s trezorom, pritom z cesty rukami odstrčil tam stojacu C. G., následne v zadnej miestnosti z otvoreného trezoru odcudzil šperky z bieleho a žltého zlata, hlavne prstene, retiazky, prívesky, náhrdelníky, náramky a náušnice uložené na platách a stojanoch, v čom mu chceli C. G. a A.. E. J. zabrániť privolaním pomoci opakovaným stláčaním bezdrôtového tzv. „PANIC tlačidla“ napojeného na pult centrálnej ochrany a taktiež uzamknutím vstupných dverí prevádzky, v čom im H. Y. hroziac doposiaľ presne nestotožnenou zbraňou a držiak vstupné dvere z vonkajšej strany zabránil; následne druhá nestotožnená osoba z tejto dvojice pri úteku z predajne s odcudzenými šperkami s pokynom „uhni!“ opätovne silno sotila do C. G.,

ktorá v snahe zabrániť úniku tejto osoby z prevádzky sa postavila tejto osobe do únikovej trasy, kde ju táto osoba odsotila do elektrického radiátora pri predajnom pulte, z vnútorných priestorov predajne vyšla von, odkiaľ spoločne s H. Y. odišli na neznáme miesto, v dôsledku čoho táto nestotožnená osoba sočením C. G. na radiátor tejto spôsobila pomliaždenie kolena, ktoré si nevyžiadalo práceneschopnosť ani ju neobmedzovalo v obvyklom spôsobe života a zároveň H. Y. spoločným konaním s touto nestotožnenou osobou spôsobili A.. E. J., s miestom podnikania M. O. č. 4, L. L., IČO: 34 705 597 celkovú škodu zmocnením sa tovaru vo výške 52.892,12,- €, ktorá bola následne na podklade poistného plnenia poškodenou spoločnosťou UNIQUA poisťovňa, a.s., Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00653501, vo výške 40.000,- € Ing. E. J. uhradená,

2/ spoločne s doposiaľ presne neustálenou osobou dňa 1.2.2019 v čase od 16.50 hod. prišli k záložni patriacej spoločnosti MERCIUS, s.r.o., nachádzajúcej sa na Ul. A. G. č. XXX v B. nad P., na bližšie nezistenom osobnom motorovom vozidle zn. AUDI Q3 alebo Q5 bledej farby, s ktorou následne pristúpili k bočnému služobnému vchodu záložne, zamaskovaní v tmavom oblečení so šiltovkou a kapucňou cez hlavu, ozbrojení dlhou sekerou a samopalom vz. 58 so sklopnou pažbou nezisteného výrobného čísla, následne nezisteným predmetom vypáčili vchodové bezpečnostné dvere, kadiaľ sa dostali do priestorov záložne slúžiacich pre zamestnancov, pričom obv. H. Y. vyzbrojený sekerou opakovane dával druhej doposiaľ neustálenej osobe vyzbrojenej samopalom, povel slovom „pome!“, pričom obaja striedavo kričali na tam prítomnú predavačku Z. J., „na zem!“, „zalez!“, ktorá predavačka z predajne vybehla von, následne z predajného preskleného pultu odcudzili rôzne šperky zo žltého a bieleho kovu, z dreveného šuplíka pod predajným pultom ako aj z kovovej otvorenej skrine odcudzili finančnú hotovosť v celkovej výške 955,-Eur v papierových bankovkách rôznej nominálnej hodnoty, ďalej rôzne šperky zo žltého a bieleho kovu, viacero kľúčov od vchodových dverí iných prevádzok a tieto veci nahádzali do nimi prineseného čierneho plastového boxu a z miesta ušli na neznáme miesto, čím spoločnosti MERCIUS, s.r.o., so sídlom J. Y. č. XXX P. nad P., IČO : 36040568, zastúpenej E. J., spôsobili škodu odcudzením šperkov zo žltého a bieleho kovu vo výške 19.103,-Eur a finančnej hotovosti vo výške 955,-Eur.

Za to okresný súd obžalovaného H. Y. odsúdil podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m), Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., k spoločnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks náboju kalibru 9 mm, Browning Court, t. č. v úschove OR PZ, Odbor poriadkovej polície, Oddelenie dokladov, Banská Bystrica.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť, aby nahradil poškodeným:

- A.. E. J., s miestom podnikania M. O. č. 4, L. L., IČO: 34 705 597, škodu vo výške 12.789,49 eur,
- spoločnosti UNIQUA poisťovňa, a.s., Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00653501, škodu vo výške 40.000 eur a
- spoločnosti MERCIUS, s.r.o., so sídlom J. Švermu č. 403, Hliník nad Hronom, IČO: 36040568, škodu vo výške 20.0580 eur.

Proti citovanému rozsudku obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne podal dňa 22.9.2022 odvolanie proti výroku o uložení trestu, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil. Uviedol, že rozsudok nepovažuje za správny a dôvodný. Má za to, že existujú dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, teda uložený trest je neprimeraný, pričom poukázal, že hranica trestnej sadzby pre trestný čin lúpeže podľa § 188 je v rozmedzí 10 až 15 rokov. Preto sa nestotožňuje s tvrdením súdu, že uložený trest odňatia slobody predstavuje úplne spodnú hranicu trestnej sadzby dovolenej zákonom. Súd argumentuje v odôvodnení rozsudku vyváženým pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 a zohľadnením § 38 ods. 5 Trestného zákona, kedy sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o 1. Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. Následne poukázal na odpis z registra trestov, podľa ktorého bol odsúdený za zločin rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/16/2012 zo dňa 22.10.2014, právoplatný dňa 26.11.2014. Vychádzajúc z úradného záznamu Okresného súdu

Banská Bystrica zo dňa 25.03.2022, sa obžalovaný v predmetnej veci osvedčil. Podľa § 52 ods. 4 Trestného zákona, ak sa vyslovilo, že sa odsúdený osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Má preto za to, že v danom prípade bolo nesprávne použité ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona a k tomu sa vzťahujúce navýšenie trestnej sadzby, čo viedlo k uloženiu neprimeraného trestu aj s ohľadom na jeho uznanie viny na hlavnom pojednávaní a preto žiada, aby v súlade so zásadou práva na spravodlivý proces o veci rozhodol odvolací súd. Vychádzajúc z judikatúry, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, možno označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minoris ad maius použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), kedy obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, uvažoval o možnosti mimoriadneho zníženia trestu. Ide samozrejme len o možnosť súdu postupovať pri ukladaní trestu v zmysle § 39 Trestného zákona, avšak s prihliadnutím na skutočnosť, že sa vzdal práva na súdne konanie, je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu, než ho ešte neopodstatnene navyšovať v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona. Záverom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 4T/20/2022, zo dňa 14.09.2022 z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, a sám rozhodol vo veci.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril krajský prokurátor, pričom poukázal, že obžalovaný H. Y. v podanom odvolaní uviedol, že trest, ktorý mu bol uložený považuje za neprimeraný a toto tvrdenie odôvodnil skutočnosťou, že mu bol ukladaný trest odňatia slobody za použitia aj ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. s prihliadnutím na to, že bol už v minulosti odsúdený za zločin, a to rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/16/2012 zo dňa 22.10.2014. V tejto súvislosti poukázal na úradný záznam sudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/16/2012 zo dňa 25.03.2022, v ktorom sudca s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 3 a § 52 ods. 4 Tr. zák. konštatoval, že na H. Y. odsúdeného v tomto konaní sa hľadá ako keby nebol odsúdený. V nadväznosti na toto konštatovanie obžalovaný pokračuje ďalej v podanom odvolaní v úvahe, že vzhľadom na túto skutočnosť bolo v jeho prípade nesprávne použité ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. a bol mu ukladaný trest ako osobe odsúdenej za opakované spáchanie zločinu, čo nie je spravodlivé. V tomto smere poukázal, že v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu je síce obsiahnuté konštatovanie o tom, že u obžalovaného H. Y. je namieste aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., ale súd ďalej vo svojej úvahe nepokračoval a nepoukázal na konkrétne rozhodnutie, resp. rozhodnutia, týkajúce sa predchádzajúceho, resp. predchádzajúcich odsúdení obžalovaného za zločin, v súvislosti s ktorými je namieste takéto ustanovenie pri ukladaní trestu použiť. V tejto súvislosti poukázal na obžalobu sp. zn. Kv 98/18/6600-140 zo dňa 19.05.2022, kde konštatoval, že v tom čase obvinený H. Y. už bol v minulosti rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 121/97 zo dňa 27.02.1998 za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, pričom obžalovaný postupne vykonal celý trest. Vyslovil názor, že súd, o rozhodnutie ktorého v konkrétnom v prípade ide, môže rozhodnutie o zahľadení vydať na základe návrhu odsúdeného, ak sú na vydanie takéhoto rozhodnutia splnené podmienky, čo sa však doposiaľ nestalo. Hoci si osvojil v časti konštatovanie obžalovaného v súvislosti s tvrdením, že u neho došlo k osvedčeniu vo vzťahu k ním uvádzanému odsúdeniu, avšak v jeho prípade sú naďalej splnené podmienky na to, aby mu bol ukladaný trest odňatia slobody aj podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. nakoľko sa po opätovnom spáchaní zločinu v bode 1/ rozsudku dopustil čiastkového útoku obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku sa dopustil čiastkového útoku obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.. Záverom uviedol, že s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje odvolanie obžalovaného H. Y. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný H. Y. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnil, pričom písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na svoje písomne vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného a navrhol odvolanie obžalovaného H. Y. zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného H. Y. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na dôvodoch podaného odvolania. Navrhla krajskému súdu, aby vo veci rozhodol sám, napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici § 188 ods. 3 Tr. zák. K vyjadreniu prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný čo do aplikácie § 38 ods. 5 Tr. zák. ďalej uviedla, že pokiaľ by aj odvolací súd nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, doznania obžalovaného, jeho spolupráce s OČTK, navrhla, aby odvolací súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, tak ako to bolo v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/103/2019.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Keďže obžalovaný bol odsudzovaný za ďalšie čiastkové útoky, ktoré tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, okresný súd správne podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/103/2019 zo dňa 05. 05. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/58/2021 zo dňa 27. 10. 2021 zrušil výrok o vine a treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Okresný súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova potom rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný H. Y. na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 14.09.2022 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku pod bodom 1/. Následne samosudca v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je možné odvolaním napadnúť a v odvolacom konaní vecne preskúmať, keďže podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, vyhlásenie obžalovaného je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), t. j. z dôvodu zásadného porušenia práv obžalovaného na obhajobu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Krajský súd ďalej zistil, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmeru trestu obžalovanému postupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a § 38 Trestného zákona. Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona.

V súvislosti s ukladaním trestu krajský súd poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktoré ustanovuje účel a zásady ukladania trestov. Okrem represívnej a výchovnej funkcie trestu, kladie dôraz na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. Za základnú funkciu trestu je možné považovať represívnu

(zabránenie v možnej trestnej činnosti), netreba však zabúdať ani na výchovnú funkciu trestu, či už vo vzťahu k páchatelovi trestného činu v podobe individuálnej prevencie, alebo vo vzťahu k ostatným občanom, potenciálnym páchatelom na generálnu prevenciu. Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, trest možno ustanoviť len v intenciách zákona a v takej miere ako ustanovuje zákon, v súlade so zásadou zákonnosti. Preto súd pri ukladaní konkrétneho druhu trestu a jeho výmery musí dôsledne zvážiť, akým spôsobom bude naplnený účel trestu, a to aj s ohľadom na proporcionalitu zásahu do práv páchatela. Nemenej dôležitá je zásada individualizácie trestu, obsiahnutá v rámci § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, ktorá ustanovuje povinnosť súdu pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadnúť na konkrétne okolnosti trestného činu, vrátane priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobné pomery páchatela a možnosti jeho sociálnej reintegrácie.

V prejednávanej prípad bol obžalovaný H. Y. uznaný za vinného v bode 1/ za čiastkový útok pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a v bode 2/ za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák.. V prípade obžalovaného Y. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 188 ods. 3 Tr. zákona vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na desať rokov až pätnásť rokov. Takouto prísnu sadzbou je vyjadrená tzv. typová spoločenská nebezpečnosť tohto trestného činu. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa k trestnej činnosti doznal a svoje konanie úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa 37 písm. m), Tr. zák., pretože už bol za trestný čin odsúdený. Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %252338'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nepoužije. Obhajoba obžalovaného namietala, že v danom prípade okresný súd nemal aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože z odpisu z registra trestov vyplýva, že síce bol odsúdený za zločin [podľa § 323 ods. 2 písm. c) Tr. zák.] rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/16/2012 zo dňa 22.10.2014, právoplatný dňa 26.11.2014, pričom vychádzajúc z úradného záznamu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25.03.2022, sa obžalovaný v predmetnej veci osvedčil a podľa § 52 ods. 4 Tr. zák., ak sa vyslovilo, že sa odsúdený osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Odvolací súd k tomu uvádza, že na základe uvedeného odsúdenia skutočne nemôže dôjsť k navýšeniu trestnej sadzby podľa cit. ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože uvedené rozhodnutie bolo zahladené a na obžalovaného sa v tej veci hľadá ako by nebol odsúdený. Lenže z výpisu registra trestov ako aj z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 121/97 zo dňa 27.02.1998 vyplýva, že obžalovaný H. Y. už bol aj pred tým uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pričom podľa § 437 ods. 1 Tr. zák. sa trestný čin lúpeže podľa teraz účinného Trestného zákona posudzuje ako zločin, a bol za to odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, keď obžalovaný postupne vykonal celý trest. Táto skutočnosť je potom dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby, obžalovanému potom hrozil trest odňatia slobody na 12 rokov a 6 mesiacov až na 15 rokov. Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil za spáchanie obzvlášť závažného zločinu lúpeže spoločný trest, a to aj za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Na prihliadnutie, resp. neprihliadnutie na predchádzajúce spáchanie zločinu nemá vplyv dĺžka uplynutej doby, ale zahľadanie odsúdenia. V čase rozhodovania okresného súdu a ani odvolacieho súdu nebolo odsúdenie Okresným súdom Banská Bystrica z 27.2.1998, sp. zn. 4T/121/97, zahladené. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že o zahlodení rozhoduje súd na základe návrhu a nie z úradnej povinnosti súdu, keďže obžalovaný sa pokračujúceho trestného činu lúpeže dopustil z časti ako mladistvý a z časti ako plnoletý.

Odvolací súd sa zaoberal aj otázkou použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal dva závažné úmyselné trestné činy. Čo sa týka pomerov obžalovaného, ani odvolací súd na strane obžalovaného nevzhliadol také pomery na základe

ktorých by mohol mimoriadne znížiť trest odňatia slobody. Odvolací súd nezistil žiadny relevantný dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody u osoby obžalovaného ani podľa ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák., a to aj vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorá sústavne úmyselným konaním narušuje záujmy spoločnosti chránené Trestným zákonom. Po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby v trvaní dvanásť rokov a šesť mesiacov, pričom vo výmere trestu je zohľadnené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo žalovaného skutku.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, súd pripomína, že obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin. V takýchto prípadoch podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obligatórne zaradí páchateľa na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, keďže obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci pätnásť rokov, preto sa okresný súd správne podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd nevezhladol žiadny relevantný dôvod na to, aby obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih obžalovaného je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest nie je možné považovať za neprimeraný.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výrokoch, ktorým okresný súd obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci, podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil povinnosť, aby nahradil poškodeným spôsobenú škodu.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.